

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעת צאת חובלי"א י"ג ניסן שנת ת"א שלישי לבי"ד ונ"ב מנתיב"א בבי"ד (שם אביו ר' אפרים דול)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

משה שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורת חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורת חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כז איך

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספי "דמ"א" נפטר בעיר קראקא י"ד י"ח אייר שנת ת"א שלישי לבי"ד ונ"ב מנתיב"א בבי"ד (שם אביו ר' ישראל דול)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ונהניני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנתיב"א יאהדונה"י על ידי הנעלים בדיחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תכט – שאין נופלין על פניהם כל ניסן

ב. אין נופלים על פניהם בכל חדש ניסן ואין אומרים צדקתך בשבת במנחה ואין מספדין בו ואין מתעניין בו להזכיר בצבור והבכורות מתענים בו בערב פסח. הגה: גם אין אומרים צדוק הדין בכל חדש ניסן ונהגו שאין מתעניין בו תענית כלל אפילו יום שמת בו אביו או אמו אבל תענית חלום מתעניין ואין אומרים מזמור לתודה ואל ארך אפים ולמנצה בערב פסח ולא ביום טוב (מנהגים). ונהגין להרבות קצת באכילה ושתייה ביום אחר החג והוא אסרו חג (גמלא וכס"י פנק לולג):

סימן תל. ובו סעיף אחד

א. שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו. הגה: והמנהג לומר במנחה ההגדה מתחילת עבדים היינו עד לכפר על כל עונותינו ופוסקים לומר ברכי נפשי (מנהגים):

סימן תלא – זמן בדיקת החמץ. ובו ב' סעיפים

א. בתחילת ליל י"ד בניסן בודקין את החמץ לאור הנר בחורין ובסדקין בכל המקומות שדרך להכניס שם חמץ:
ב. יזהר כל אדם שלא יתחיל בשום מלאכה ולא יאכל עד שיבדוק ואפילו אם יש לו עת קבוע ללמוד לא ילמוד עד שיבדוק ואם התחיל ללמוד מבעוד יום אין צריך להפסיק. (ויש אומרים שצריך להפסיק וכן קודם נראה לי עיקר):

סימן תלב – דין ברכת בדיקת חמץ. ובו ב' סעיפים

א. קודם שיתחיל לבדוק יברך אשר קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ. ואם התחיל לבדוק בלא ברכה יברך כל זמן שלא סיים בדיקתו (כל ז'). ויזהר שלא ידבר בין הברכה לתחילת הבדיקה וטוב שלא ידבר בדברים אחרים עד שיגמור כל הבדיקה כדי שישים אל לבו לבדוק בכל המקומות שמכניסין בו חמץ:
ב. בברכה אחת יכול לבדוק כמה בתים ואם בעל הבית רוצה יעמיד מבני ביתו אצלו בשעה שהוא מברך ויתפזרו לבדוק איש איש במקומו על סמך ברכה שבירך בעל הבית. הגה: ונהגים להניח פתיתי חמץ במקום שימצאם הבודק כדי שלא יהא ברכתו לבטלה (מהר"י נ"י). ומיהו אם לא נתן לא עכב דדעת כל אדם עם הברכה לבער אם נמצא (כל ז').

סימן תלג – דיני בדיקת חמץ. ובו י"א סעיפים

- א. הבדיקה צריך שתהיה לאור הנר ולא לאור הלבנה ואם עבר ולא בדק ליל י"ד כשבודק ביום י"ד לא יבדוק לאור החמה אלא לאור הנר ואכסדרה שאורה רב אם בדקה לאור החמה דיו והוא הדין כנגד ארובה שבחדר:
- ב. אין בודקין לאור האבוקה אלא לאור הנר ולא בנר של חלב ולא של שומן ולא של שמן אלא בנר של שעוה. (הגה: והוא יחידי אבל שתי נרות ביחד אפילו קלועים דינם כאבוקה) (מהר"ל זכס מגודה):
- ג. בודק כל המקומות שיש לחוש שמא הכניסו בהם חמץ ולכן כל חדרי הבית והעליות צריכים בדיקה שפעמים אדם נכנס בהם ופתו בידו אבל אוצרות יין שאין מסתפק מהם וכן מתבן וכיוצא בו אינם צריכים בדיקה:
- ד. חורי הבית וזיזין הבולטים מהכתלים שאינם גבוהים הרבה ולא נמוכים הרבה צריכים בדיקה אבל הגבוהים שאין יד האדם מגעת שם והנמוכים פחות משלשה טפחים אינם צריכים בדיקה:
- ה. גג היציע והמגדל שגניהם משופעים ומפני כך אין גגיהם ראויין לשום תשמיש אינם צריכין בדיקה אפילו הם בתוך הבית:
- ו. רפת של בקר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ הבהמות יאכלוהו וכן לול של תרנגולים אינו צריך בדיקה מפני שאם היה שם חמץ התרנגולים יאכלוהו וכן אמצעה של חצר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ העורבים ושאר עופות המצויים שם יאכלוהו והני מילי מספק חמץ אבל ודאי חמץ לא. הגה: אבל לקמן סימן תמ"ה סעיף ג' מבואר דמותר להשליך חמץ במקום שהעופות מצויים כל שכן שאין צריך לבער משם אפילו חמץ ודאי עד לאחר זמן איסורו:
- ז. חור שבין יהודי לחבירו כל אחד בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטל בלבו ודיו ושבין יהודי לעכ"ם אינו צריך בדיקה כלל שמא יאמר כשפים הוא עושה לי ונמצא בא לידי סכנה:

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הנה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובנה תמלא די מנחם וחסר לו דבר יום ביומו. וינחה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל היודים ופתיים בנתיב ונתיב מדרשות לנבות את הרבנים לעילויי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנחה את הרבנים זוכה לנתיב צדיקים.